

Vizet kér Somogyi-telep

(A Délmagyarország munkatársától.) Népessomogyitelepi küldöttség kereste fel csütörtökön délelőtt dr. Somogyi Szilveszter polgármestert. A küldöttség tagjai között tulnyomó számban asszonyok voltak, mert — mint mondták — a férfiak nem érnek rá, azoknak dolgozniuk kell. Az asszonyok azután bő szóval elmondották, hogy mi bántja a telep népét. Kérésük az, hogy a város szereltesse fel az új ártézi kúthoz még két-három kifolyót, mert a telep egyrészének lakossága nem jut vízhez. Vízdiát azonban fizet mindenki. Elpanaszolták azután az asszonyok, hogy van a telepen egy magántulajdonban lévő boltgárkertész, Becsey József, aki a város engedélyével külön ártézi kútat furatott a földjén. Ennek a kútnak a fölőse vízből azonban csak az vihet, aki havonta egy-egy pengőt fizet Becseynek. Így a telepiek egyrésze kétszeres vízdiát fizet, de így is alig jut vízhez.

— Aki nem fizeti le Becseynek havonta az egy pengőt — panaszkolta az egyik asszony —, azt be sem engedik az udvarba a kúthoz, vagy pedig, ha valahogyan bejutott és megmerítette vizeskorsóját, azt elveszik tőle.

— Akire pedig Becsey haragszik, az még pénzért sem kaphat tőle vizet —, toldotta meg a panaszt egy másik asszony.

Elmondották még az asszonyok, hogy különösen a XXIII., a XXIV. és a XXXIV. uccák lakossága szenved sokat a vízmizériáktól, de a Becsey-telep mellett lévő uccákat pedig a vízbőség teszi járhatatlannul sárosakká, mert a Becsey-féle ártézi kút fölőse vize kifolyik az uccára és onnan lefolyása nincsen.

A polgármester behívta dr. Ördög Lajos tb. tanácsnokot, a polgármesteri hivatal vezetőjét és kikerestette vele a Becsey-féle ártézi kút engedélyokiratát. Ebből az okiratból megállapította, hogy Becsey csak bizonyos feltételekkel kapott engedélyt az ártézi kút furására. Ezek között a feltételek között szerepel az is, hogy kútjának felese vizét a lakosság minden ellenszolgáltatás nélkül felhasználhatja, ha kiépítik a kúthoz a szükséges csatlakozóvezetékét. Köteles Becsey József arról is gondoskodni, hogy a fölőse víznek legyen lefolyása, vagy pedig zárószerkezettel kell ellátnia a kútát.

A polgármester dr. Ördög tanácsnokkal átkísértette a küldöttséget ezután Buócz Károly műszaki tanácsoshoz, aki azt állapítja meg, hogy melyik megoldás kerül kevesebbe. Ha a Becsey-kúthoz csatlakozó kifolyók kevesebbe kerülnek, mint a város által furatott kúthoz csatlakozó kifolyók, akkor az engedélyokirat alapján a Becsey-féle kút fölőse vizét vezetik el a víztelen uccákba. Becsey Józsefet pedig arról értesítik, hogy a víztől senkitől sem követelhet ellenszolgáltatást, mert különben a város betömeti a kútját. Felszólítják arra is, hogy készíttessen kútjára megfelelő zárószerkezetet.

Vakmerő lopás a budapest-szegedi gyorsvonaton

(A Délmagyarország munkatársától.) Nagyarányu lopási ügyben indított nyomozást a szegedi rendőrség. Csütörtökön reggel megjelent a rendőrségen Kovács Ferencné jómódu kecskeméti asszony és feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki szerdán este a szegedi gyorsvonaton ellopta tőle négyezer pengőt, többszáz shillinget és fontos iratokat tartalmazó táskáját.

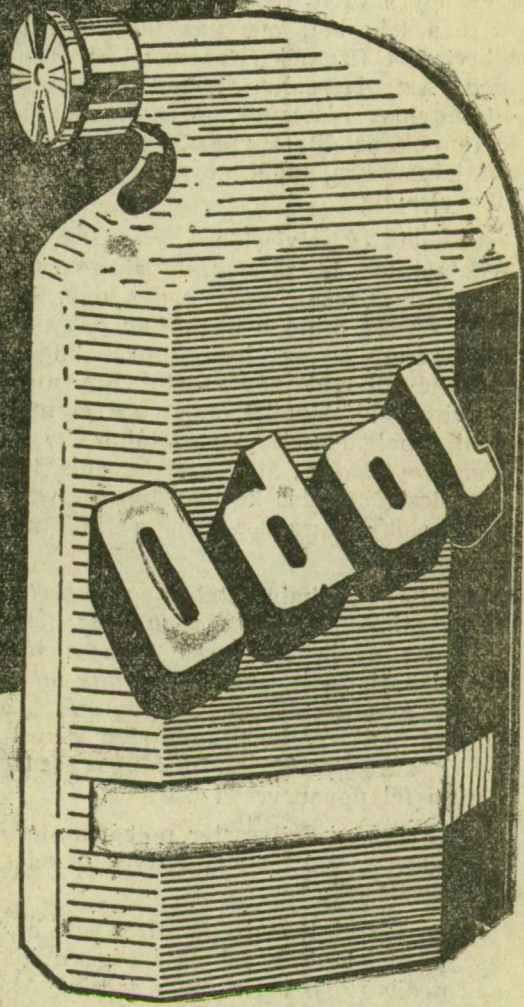
Elmondotta Kovácsné, hogy szerdán este utazott el Budapestről a szegedi gyorsral. Poggyászeit, táskáját elhelyezte a máhlatartóban. A szakasban kivételesen csak egy trenchcoatos fiatalember és egy 18–20 év körüli hölgy ült. Semmi egyéb nem emlékszik, hogy mi történt vele az uton, mert elaludt és csak Kecskeméten ébredt fel, amikor megállt a vonat. Csak éppen annyi ideje volt, hogy holmiját gyorsan összekapkodhassa, sietnie kellett, mert a vonat csak két percig áll Kecskeméten.

A vonat már elindult a pályaudvarról, ő pedig lakására akart hajtatni, amikor rémülten vette észre, hogy kizitáskája hiányzik. Kétségbeesetten fordult az állomásfőnökséghez és a rendőri kirendeltséghez, hogy az eltűnt kizitáskát kerítsék elő. A táskát azonban nem került meg és ezért csütörtökön az első vonattal Szegedre utazott, hogy a szegedi rendőrség segítségét vegye igénybe.

Kovács Ferencné feljelentésében még egy érdekes körülményre hivatkozott. Elmondotta, hogy amióta csak utazik, még soha a vonaton el nem aludt. Most először történt meg, hogy a szegedi gyorson mély álomba merült és így az a gyanúja, hogy esetleg valaki kábítószert alkalmazhatott az ismeretlen tettes.

A szegedi rendőrség munkája most odairányul, a trenchcoatos fiatalembert és a lányt, akik Kovácsné utitársai voltak, előkerítse.

Ha
Odolt
használsz,
tiszta marad
szájad,
mandulád,
torkod
és
fogad!

A szegedi városi tisztviselők és az inségakció

Fizetésüknek 1–6 százalékát ajánlják fel a nyomor-
enyhítésre — A polgármester szerint egy év alatt 40–50
ezer pengőt fognak beszolgáltatni — Az alapból köz-
munkákat végezhetnek, fát vesznek, vagy új nép-
konyhát állítanak fel

(A Délmagyarország munkatársától.) A téli inség fenyegetően közeledő veszedelme a legtöbb városban először a városi tisztviselőket mozgósította, akik önkéntes felajánlásaikkal megteremtették az inségalap magját. Legutóbb Budapestről jött a hír, hogy a főváros tisztviselői fizetésének egy százalékát ajánlotta fel erre az alapra. Most azután beáll a sorba Szeged tisztikara is.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester csütörtökön délelőtt tizenegy órára összehívta a városháza tanácstermébe az ügyosztályok vezetőit, hogy tárgyalja velük ennek az önkéntes felajánlásnak a részleteit. A városi főtisztviselők már féltizenegykor ott beszélgettek a tanácssterem előtt, a folyosókon és meglehetősen izgatott hangulatban tárgyalták az eshetőségeket, amelyek nem valami nagy lelkesedést keltettek közöttük. Körülbelül az volt kivehető az általános hangulatból, hogy a város főtisztviselői a nyomor problémáját nem tartják megoldhatónak ezzel a felajánlással.

A polgármester tizenegy órakor nyitotta meg az értekezletet, amely zárt ajtók mögött folyt le és róla, a polgármester által kiadott hi-

vatalos információkon kívül csupán a következők szivárogtak ki:

A polgármester először ismertette a megbeszélés célját, elmondotta, hogy a téli hónapokban előreláthatólag igen nagy lesz a nyomor Szegeden is, a város főtisztviselőinek tehát jó példával kell előljárniuk, hogy eredményes legyen a nyomor leküzdésére szervezett, vagy szervezendő társadalmi akció. A polgármester éppen ezért arra kérte a főtisztviselőket, akik fizetésükön és huszonöt százalékos városi pótlékukon kívül különmunka-állományban is részesülnek, ajánljanak fel az inségalap javára havonta száz-kétszáz pengőt.

Az egyik tanácsnok ezt a megoldást nem tartotta célravezetőnek, mert — mint mondták — ilyen módon alig néhány száz pengő gyűlné csak össze, amivel nem sokra menének az inség leküzdéséért indítandó küzdelemben. Ehelyett azt ajánlotta, hogy

a város vagy emelje fel az általános kereseti adó kulcsát, ami minden keresetre arányosan róna a nyomorenyhítés terhére, vagy pedig vesse ki a város az inség-